

DOSYTOŚĆ (1) *sb f*

N sg dosytość.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uzucie nasycenia: Smączne iest śpánie po pracy/ choć máło álbo wiele iadł/ á bogaczowi dofytość nie dopuźcza śpác [*saturitas autem divitis non sinit eurn dormire Vulg Eccle 5/11*]. *BielKron 80 v.*

Cf **DOSYT**, **DOSYTEK**, **DOSYTNOŚĆ**

KCh